

Dubbele nachtmerrie

De Amerikaanse basketbalkampioene Brittney Griner verlaat de rechtszaal in Chimki, nabij Moskou. Ze krijgt negen en een half jaar cel voor het bezit en het smokkelen van drugs. ©AFP

De krant *The New York Times* publiceerde vorige week een foto van IK-1 of Strafkolonie Nr. 1 in Novoye Grishino, een stadje ten noorden van Moskou. Het is een vroeger weeshuis, omgebouwd tot gevangenis voor vrouwen. Daar wacht de basketbalster en basketbalster Brittney Griner op haar terugkeer naar de Verenigde Staten. De tweevoudig olympisch kampioene is 2,06 meter en slaapt er op een te korte matras.

Haar terugkeer is voor ten vroegste over een paar weken, en ten laatste over negen en een half jaar. Dat is de straf die Griner heeft gekregen omdat ze twee ampullen met cannabisolie in haar bagage had zitten toen ze op 17 februari vanuit de VS op Sjere-metjevo landde en niet naar Jekaterinenburg vloog maar achter de tralies.

17 februari was precies een week vóór Poetin besloot om Oekraïne een bezoekje te brengen in het kader van zijn speciale militaire operatie. De troepenopbouw en het spierballengerol waren dan al een tijd aan de gang.

Dat Griner en al die andere buitenlanders die in Rusland sportten toch zo lang mogelijk zijn gebleven of tegen een heikelle geopolitieke achtergrond toch zijn teruggekeerd, heeft te maken met contractuele verplichtingen. Maar evenzeer met kortzichtigheid. In Rusland was veel geld te verdienen, het meeste geld van de hele wereld in haar sport.

De keuze voor Rusland was al langer discutabel. Het was al veel eerder dan 24 februari 2022 een nare dictatuur, en dat hebben die sportsterren heel even vergeten om te kunnen cashen. Andere Amerikanen als Jamierra Faulkner, Epiphanny Prince en Becky Hammon gingen nog een stap verder en lieten zich tot Russische naturaliseren, per speciaal presidentieel decreet, en speelden zelfs met de Russische nationale ploeg.

Voor wie het belangrijk vindt: de eerste twee zijn zwart, Hammon is blank en zij kreeg destijds de meeste kritiek. Zij is nu coach van het WNBA-team in Las Vegas en sprak haar gruwel al uit over wat Griner is overkomen. Dat is ongetwijfeld een nachtmerrie, maar als je in hetzelfde tasje als je vaper cannabis (weze het in olie) binnen probeert te smokkelen in een land dat bekendstaat als erg streng voor drugs, dan geldt hiervoor geen andere kwalificatie dan dom, dommer, domst.

De uitleg nadat ze schuldig had gepleit, dat ze de cannabisolie nodig had om haar blessures te verzachten, moest als verzachtende omstandigheid gelden, maar klinkt als onzin. Griner wilde op tijd en stond een beetje high worden in haar appartement in Jekaterinenburg. Niet meer, maar ook niet minder. Dat is verboden in het land van haar werkgever en dat had ze moeten weten. Of het negen en een half jaar gevangenis wettigt, doet niet ter zake. Tien jaar had ook gekund want dat was het maximumtarief voor haar vergrijp, en die Russische strafmaat heeft voor alle duidelijkheid niks te maken met de gruwel in Oekraïne.

De nachtmerrie is dubbel: voor Griner en voor de Amerikaanse regering. Een zwarte, openlijk lesbische Amerikaanse atlete - de eerste lesbienne met een Nike-contract - gevangen in een land dat een grondige hekel heeft aan alles wat ook maar ruikt

naar, aldus de Russen, westerse verdorvenheid zoals homorechten en drugs, wat moet je daarmee als je Joe Biden bent?

Mevrouw Griner, Cherelle, heeft al geklaagd dat Biden niet genoeg doet. Je zal maar president van de VS zijn en dan het dossier-Griner op je bordje krijgen. Enerzijds wil je niet in een conflict betrokken worden, maar je levert toch wapens en logistie-

ke steun tegen een vijand. Waarna je aan diezelfde vijand beleefd moet vragen om één van je staatsburgers eventjes te pardonneren, hoewel die een vergrijp heeft gepleegd en daarvoor is bestraft volgens de geldende regels van dat land.

Niet makkelijk, het dossier-Griner, niet voor Griner en sympathisanten, maar nog minder voor de Amerikaanse regering. Dat de VS er nu aan denken om een atlete die voor het bezit van cannabisolie is veroordeeld te ruilen voor de grootste illegale wapenhandelaar van de wereld is helemaal absurd.

Olympische kampioenen in de bak, dat is een uitzondering. Met uitzondering van Mamo Wolde, winnaar van de marathon in 1968 en politiek gevangene in Ethiopië, lijkt het inmiddels wel een Amerikaans specialisme. Marion Jones (2000) loog over doping en zat een jaar vast. Tim Montgomery (2000) kreeg vijf jaar voor het dealen van heroïne, net als sprinter Bob Hayes (1964, een jaar). Cassius Clay, later Muhammad Ali, moest ook vijf jaar brommen, maar zat geen dag. Griner heeft de twijfelachtige eer de eerste olympisch kampioene te zijn die gevangen zit in een ander en openlijk vijandig land.

**Je zal maar
president van de VS
zijn en dan het
dossier-Griner
op je bordje krijgen**